

ønske, at vi vilde se at faa Oplysninger hos den højtærede Indenrigsminister om, hvorvidt Arbejderne til den almindelige Reform af den kommunale Bessatning kunne ventes fremsførte i en nærmere Fremtid, for at derigennem det rette Grundlag kan ventes tilvejebragt.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

De to sidste ærede Talere som have haft Ordet om dette Forslag, have netop udtalt adskilligt af det, som jeg ellers maatte have udtalt. Det ærede 3dje Medlem for 2den Kredts (Schlegel) gjorde opmærksom paa, at hvis man kun vilde gaa til en Opfyldelse af den Bestemmelse, som findes i Loven af 1887 § 13 om en Revision, saa kunde man nøjes med en Lov paa et Par Linier. Naar man ikke har gjort det, men er gaaet til en Modifikation af de nugældende Bestemmelser, saa er det naturligt fordi man har troet, at det kunde have sin Nytte. Jeg kan meget godt forstaa, at man kan sidde her fra forskellige Sider med en noget anden Forventning om, hvad der vilde komme, naar man vilde opfylde denne Bestemmelse, der blev vedtagen i 1887, og at man saa kunde vente sig Skattepørgsmaalet i sin Helhed sat paa Dagsordenen, eller i hvert Fald den kjøbenhavnske Stattelov sat under Forhandling — for det var jo den, der nærmest kunde blive Spørgsmaal om. I saa Henseende har jo det 2det Medlem for Kjøbenhavn (Mazén) gjort opmærksom paa, at det næppe vilde være rigtigt at komme her ind paa ganske nye Regler, naar man ikke i Almindelighed er enig om, hvilke Regler der skal gælde for Bessatningen, ikke blot i Kjøbenhavn, men hele Landet over, ligesom det ogsaa med Høje er fremdraget, at man har i mange Aar talt om den mellemkommunale Bessatning og i Landstinget for en Del Aar siden vedtaget en Dagsorden med Ønsket om at komme til denne Bessatning. Der siges nu, ganske vist ikke fra alle Sider, men fra nogle Sider, at man er enig om at ville til en mellemkommunal Bessatning, men det tror jeg ikke kan siges i Almindelighed er rigtigt, men det kan vistnok siges, at man er enig i at ønske visse Ting i den nuværende Bessatning omordnede og derfor ønsker Regler, som gælde for samtlige Kommuner og mellem Kommunerne, men at man derfor med nogenlunde Lethed skulde kunne gaa over til en fuldstændig mellemkommunal Bessatning, tvivler jeg om. Jeg har ogsaa taget Del i Behandlingen af dette Spørgsmaal tidligere som Medlem af det andet Ting og husker ganske godt, hvorledes Anskuelserne stode. Jeg skal forsøge paa i Korthed at

siige, hvorledes jeg opfattede Enigheden og Uenigheden. Der er ganske sikkert Enighed hos de fleste om, at der er Trang til at komme til nye Bessatningsregler, saaledes at Aktieselskaber og Konfortier, ja, jeg kan i det hele siige, juridiske Personer, inddrages under Bessatningen. Det tror jeg man kan blive enig om, i det mindste fra de fleste Sider. Jeg tror ogsaa, at der er en vis Tendens til, eller at mange ville være enige i, at det heldigste, korrekteste vilde være, at den personlige Indtægt bestattes, hvor Personen bor, og Indtægten af Bedriften, hvor den ligger eller føres. Saa meget kan man nok blive enig om; men naar man kommer til en nærmere Udformning af den mellemkommunale Bessatning og skal gøre det næste Skridt, som hidtil har været krævet, og som ikke let kan frastalbes, nemlig at fremskaffe ensartede Bessatningsregler i samtlige Landets Kommuner, tror jeg, at Enigheden slipper op. Der bliver fra en Side fastholdt, at det er en Formue- og Vejlighedsstat, man vil have ved den mellemkommunale Bessatning, og ikke en Stat som i Kjøbenhavns Kommune, og fra andre Sider vil man beholde de Regler, man nu har. Man kan ikke faa en Formue- og Vejlighedsstat ind ved den mellemkommunale Bessatning; thi det vilde være uretsfærdigt, naar man kommer til visse Normer, at bestatte saa og saa meget paa fast Ejendom, saa og saa meget paa Formue og Indtægt, og saa og saa meget paa anden Indtægt. Man maa have bestemte Regler, efter hvilke man i det hele taget skal gaa, og man har da hidtil fra alle Sider forudsat, at maatte have saadanne Regler, som skulde gælde for samtlige Kommuner i Landet, og der ligger store Vanskeligheder at komme over. Man kan blive enig om, hvilke nye Normer man vil have ind under Bessatningen i samtlige Kommuner og at fordele Staten imellem Kommunerne; men at blive enig om særlige Bessatningsnormer har hidtil ikke vist sig at være muligt, og jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at blive det. Jeg tør siige, og det med fuld Sandhed, at der har ikke været et Aar uden at denne Ting har været taget under Overvejelse; der ligger Materiale nok til at arbejde paa, saa det er ikke det, der er i Vejen; men at komme frem med et Forslag uden nogen som helst Udbygning til at trænge igennem med det, har jeg ikke kunnet anse for heldigt, og jeg anser det for en ganske overordentlig vanskelig Opgave at foreslaa en mellemkommunal Bessatning, som virkelig er retfærdig for samtlige Kommuner i Landet. Det er for Resten en Opgave, jeg gerne vil være med til at løse, for saa vidt det bliver mig